Wilhelmine Carbin-Gips (1897-1975) stamde uit een artistiek geslacht. Haar grootvader, Cornelis Gips, was schilder en kunstfotograaf en haar tante Wilhelmina Gips een veelgevraagd soliste en zanglerares. Maar nog bekender was haar vader Abraham Gips die hoogleraar was aan de Technische Hogeschool te Delft en daarnaast als uitvoerend
kunstenaar een belangrijke representant was van de zogenoemde Delftse Art Nouveau.
Zijn jongste dochter Wilhelmine werd na haar opleiding aan de Haagsche Teekenacademie lid van de kunstenaarsverenigingen Pulchri Studio in Den Haag en De Brug in Amsterdam. Zij was actief als schilder, tekenaar en graficus. De jaren 1920-1934 vormden haar vruchtbaarste periode. Zij was toen duidelijk beïnvloed door de kunst van de Nieuwe Zakelijkheid. In die jaren kreeg ze ruim aandacht van de kunstcritici, waaronder niet de minste. Haar echtgenoot, Louis Carbin was naast marineofficier ook auteur van romans, korte verhalen en essays.
Deze monografie gaat in op Wilhelmine en haar artistieke oeuvre alsmede op de context waarbinnen zij werkzaam was, waarbij ook aandacht wordt geschonken aan het werk van haar vader en van haar echtgenoot.

Het rijk met kleurenafbeeldingen geïllustreerde boek telt 124 pagina's en is verkrijgbaar via www.boekenbestellen.nl.